

Nazımız Geçmedi mi Aşka Bir Ömür

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Haziran 2020

Yaranın kabilinden ve kabulünden...
Sürçü lisan ettiğim yürek alfabesi:
Mensur bir sevdanın da ibaresi adeta
T/aşkın zümre ve beyitler
Hulasası kabrin şatafatlı izi matem
Ne kabulü mümkün ne reddine
Soyut tezahüratlar mı eklemeli de
Aşkın verilen hükmüne.

Bir kayra bir kanca
Bir veda ki akla zarar, sevgili:
Göğün gönyesi patavatsız kelamın da direktifi
Şimdi mezura kalemin inisiyatifinde
Ölçer de ölçerim kaybolduğum sefaletimi
Bir araz sevdadan ibaret
Bir lahza kol kuvvetlerinden kaçan bir mıntıka
Saydam tabakasında yüreğin
Zimba gibi bir mermer başlık ki
Mezarın da kisvesinde
Soldan sağa takip ettiğim yürek izleri.

Şekli şemali yok ki ufkun
Nelerden geçtik de
Andık mı sahi meçhul sonu?
İstişare yaptığımız her şiir
Bir bir nabzını alamadığımız gök kubbede saklı
O sarkıt damlayan huzmesi verilen hükmün
Bir sancılı mevsim ki
Aşk hep mi yüreğin karası...

Kardığımız lanet...
Uğruna kul köle olduğumuz sevgi masalları
Ne kaçındık ne girgin
Bir mahzun yürek ki
Edasıyla yitmiş bir kez o devasa mabedin.

Soluksuz adımlarken aşkı
Hicreti mi sevdanın,
Terk edilmişliğe ettiğimiz sitem
Kol kola severken şiirlerin matemini
Bir izbe ki gözümüzü sakındığımız
Her nasılda yalnızlığın kudreti
Damlar da damlar şiire dize dize.

Kördüğüm o lahit
Sedası zümrenin
Kanatlarımızda saklı bizim zaferimiz
Her kanat çırdığımızda mateme
Hezeyanlar yüklenen sesimiz, nazımız
Varlıktan kasıt aslında bir heybe
Sakladığımız, serptığımız her hecede
Koyudan gözleri özlemin
Sevmelere bil mukabil
Sevilmekse akliselim bir hitabe
Ne de olsa nazımız geçmedi mi aşka bir ömür...